

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Ο Θωμάς αδυνατούσε να κατανοήσει το μέγεθος του γεγονότος της Αναστάσεως

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Το απόγευμα του Σαββάτου της Διακαινησίμου, 18 Απριλίου 2026, στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Καρδίτσης, τελέσθηκε η ακολουθία του Εσπερινού, κατά την οποία χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος. Στο τέλος της ακολουθίας, απηύθυνε εγκάρδιες ευχές προς τον Αιδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο π. Θωμά Κάια, με την ευκαιρία της ονομαστικής του εορτής, τιμώντας τη διακονία και την προσφορά του ως Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου της

Ιεράς μας Μητροπόλεως.

Κατά την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε με πληρότητα το θεολογικό περιεχόμενο των ημερών της Διακαινησίμου, υπογραμμίζοντας ότι με την ολοκλήρωση της Μεγάλης Εβδομάδος δεν παύει η εμπειρία της Αναστάσεως, αλλά συνεχίζεται ζωντανά μέσα στη λατρευτική ζωή της Εκκλησίας. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, οι ιερές ακολουθίες των ημερών αυτών είναι γεμάτες από τον δοξαστικό παιάνα της πίστεως «Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας...», τον οποίο οι πιστοί επαναλαμβάνουν πολλές φορές, ώστε να γίνει κτήμα τους, να εντυπωθεί βαθιά στην καρδιά τους και να τους γεμίσει από το φως του Αναστημένου Χριστού.

Ιδιαίτερα στάθηκε στην Κυριακή του Αντιπάσχα, την οποία χαρακτήρισε ως μία εκ νέου βίωση του Πάσχα, «σαν να είναι Πάσχα πάλι», καθώς, όπως σημείωσε, μέσα στην Εκκλησία ανανεώνεται το γεγονός της Αναστάσεως του Χριστού. Μάλιστα, κατά τα Ιερά Συναξάρια, η ημέρα αυτή ονομάζεται και Κυριακή των Εγκαινίων της Αναστάσεως, γεγονός που καταδεικνύει ότι η Εκκλησία προσφέρει διαρκώς στους πιστούς την ευκαιρία να ζουν και να βιώνουν την παρουσία του Αναστημένου Κυρίου. Η συνεχής αυτή υπενθύμιση είναι αναγκαία, διότι όσοι ζουν τη ζωή της Εκκλησίας έχουν ανάγκη να ακούν, να θυμούνται και να βιώνουν αδιάκοπα το γεγονός της Αναστάσεως.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στο γεγονός της ψηλαφήσεως του Αποστόλου Θωμά, επισημαίνοντας ότι ο Κύριος, μετά την Ανάστασή Του, φανερώθηκε επανειλημμένως στους μαθητές Του και σε ευρύτερο κύκλο πιστών, «διά πολλών τεκμηρίων», όπως καταγράφεται στην Αγία Γραφή. Οι εμφανίσεις αυτές, που στην εκκλησιαστική παράδοση συνδέονται με τα ένδεκα Εωθινά Ευαγγέλια, δεν περιορίζονται μόνο σε αυτές, αλλά είναι βέβαιο ότι υπήρξαν και περισσότερες, καθώς ο Αναστημένος Χριστός συναναστρεφόταν τους μαθητές Του, συνομιλούσε μαζί τους και τους βεβαίωνε για το αληθινό γεγονός της Αναστάσεώς Του.

Ιδιαίτερη μνεία έκανε στην απουσία του Αποστόλου Θωμά από την πρώτη εμφάνιση του Κυρίου προς τους μαθητές και στη δυσπιστία που εξέφρασε. Όπως τόνισε, ο Θωμάς δεν ήταν άθεος ούτε αρνητής της πίστεως, αλλά αδυνατούσε να κατανοήσει το μέγεθος του γεγονότος της Αναστάσεως. Για τον λόγο αυτόν, επετράπη να μεσολαβήσει χρόνος, ώστε, μέσα από τη μαρτυρία των άλλων μαθητών και την εσωτερική του πορεία, να ωριμάσει η καρδιά και η σκέψη του.

Έτσι, μετά από οκτώ ημέρες, ο Χριστός εμφανίζεται εκ νέου στους μαθητές, αυτή τη φορά και ενώπιον του Θωμά. Η παρουσία αυτή, όπως υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος, δεν είχε χαρακτήρα ελέγχου ή τιμωρίας, αλλά φανερώνει την άκρα συγκατάβαση και αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο, οδηγώντας τον Θωμά στη βεβαία πίστη. Τότε ο Απόστολος προβαίνει στην κορυφαία ομολογία «Ο Κύριός μου και ο Θεός μου», αναγνωρίζοντας τον Χριστό ως τέλειο Θεό και τέλειο άνθρωπο, και καθίσταται πλέον αυτόπτης και αυτόκοος μάρτυρας της Αναστάσεως.

Αναφέρθηκε ακόμη στη διδασκαλία του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, ο οποίος, σχολιάζοντας την απουσία του Θωμά, επισημαίνει την ανάγκη της συνεχούς

παρουσίας των πιστών στις ιερές ακολουθίες, διότι ο άνθρωπος δεν γνωρίζει πότε θα του δοθεί η ευκαιρία να βιώσει την ιδιαίτερη φανέρωση της χάριτος του Θεού. Η συμμετοχή στη λατρευτική ζωή της Εκκλησίας αποτελεί, κατά τον λόγο του, βασική προϋπόθεση για την εμπειρία της παρουσίας του Αναστημένου Χριστού.

Παράλληλα, τόνισε ότι ο Αναστημένος Κύριος, εμφανιζόμενος στους μαθητές, τους προσφέρει την ειρήνη Του λέγοντας «Ειρήνη υμίν», χαρίζοντάς τους όχι απλώς έναν χαιρετισμό, αλλά την ίδια τη θεία ειρήνη, ως καρπό της καταλλαγής Θεού και ανθρώπων που επήλθε διά του Σταυρού και της Αναστάσεως. Μαζί με την ειρήνη, τους παρέχει και την εξουσία της συγχωρήσεως των αμαρτιών, ενδυναμώνοντάς τους για το αποστολικό έργο που θα αναλάβουν, ώστε να κηρύξουν το Ευαγγέλιο σε όλη την κτίση και να διακονούν τον άνθρωπο με αγάπη και φιλανθρωπία.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στο ότι ο Θεός δεν τιμωρεί τον άνθρωπο για τη δυσπιστία του, αλλά αναμένει με μακροθυμία την ωρίμανση της καρδιάς του, όπως συνέβη και με τον Απόστολο Θωμά. Όταν ο άνθρωπος ανοιχθεί στη χάρη του Θεού, τότε φωτίζεται και καθίσταται και ο ίδιος μάρτυρας της Αναστάσεως, βιώνοντας την παρουσία του Χριστού μέσα στη ζωή της Εκκλησίας. Η εμπειρία αυτή κορυφώνεται στη Θεία Λειτουργία, όπου οι πιστοί κοινωνούν το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου, μετέχοντας αληθινά στην Ανάστασή Του.

Ολοκληρώνοντας, ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε ο Αναστημένος Χριστός να αποκαλύπτεται σε όλους, να φωτίζει τις σκέψεις και τις καρδιές τους και να τους ενισχύει, ώστε να Τον αναγνωρίζουν ως Κύριο και Θεό και να Τον ομολογούν στη ζωή τους. Ιδιαιτέρως ευχήθηκε προς τον εορτάζοντα Πρωτοπρεσβύτερο π. Θωμά, ο Θεός να τον ευλογεί, να τον ενδυναμώνει και να τον χαριτώνει στη διακονία του, ώστε να συνεχίζει με ζήλο την ιερατική του πορεία, να αποτελεί παράδειγμα πίστεως και να καταγγέλλει σε όλους τον Αναστημένο Κύριο, υπηρετώντας την τοπική Εκκλησία από την υπεύθυνη θέση την οποία κατέχει.

